

РЕШЕНИЕ

№ 1551

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2475** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на адв. В. Д., като пълномощник на „БИЗНЕС ЦЕНТЪР ГРАФА“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД №РА20-40/04.11.2022г. на главния архитект на Столична община. С оспорвания административен акт, на основание чл.195, ал.6 във вр. с ал.1 и чл.196, ал.3 и ал.5 ЗУТ, е НАРЕДЕНО на „Бизнес Център Графа“ АД, И. Г., С. И., К. С., М. Б. и Е. Н., като собственици по смисъла на чл.195, ал.1 ЗУТ, да приведат фасадите на обекти в съответствие с изискванията на Наредбата за градската среда, да приведат, да обезопасят допълнително и да изготвят проекти за възстановяване на покривната конструкция, реконструкция, укрепване и фасадна реставрация на съществуващата „Жилищна сграда – многофамилна с идентификатор по Кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР) 68134.103.157.1“, намираща се в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.103.157, урегулиран поземлен имот (УПИ) П-, за административна сграда и магазини“, кв.419 по плана на местността „Център“ с административен адрес на [улица], която има постоянен градоустройствен статут и на чието място не се предвижда ново строителство.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила, в несъответствие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че актът е необоснован със събраните в

административното производство доказателства, включително две конструктивни експертизи - първата изготвена през 2001г. от Научно изследователски строителен институт и втората, изпълнена през 2021г. от специалисти, преподаватели в Университета за архитектура, строителство и геодезия (У.). Твърди, че двете посочени експертизи дават еднозначно заключение, че конструктивно укрепване на процесната сграда би било палиативно и нецелесъобразно решение, тъй като последната е с компроментирана товароносимост и има опасност от самосрутване. При това смята, че Заповедта е издадена без да са били изяснени относимите факти и обстоятелства, които според него сочат, че сградата е опасна и не е годна за ползване по предназначението ѝ и съответно подлежи на премахване. Изтъква, че дружеството, като собственик от 2007г. на всички етажи в сградата, не е бездействало, а е предприело мерки, които да подобрят състоянието на строежа чрез изграждане на нов, по-лек покрив, който да предпазва сградата, извършило е вътрешни укрепления на помещенията с дървени греди, въз основа на проект изготвен от инженер – конструктор. Смята, че противно на приетото от главния архитект, в случая няма задължение за извършване на съгласувателни процедури по реда на Закона за културното наследство (ЗКН), тъй като процесната сграда няма статут на единична недвижима културна ценност. Чрез процесуалния си представител адв. Д. моли съда да отмени Заповед №РА20-40/04.11.2022г. и да осъди ответника за разноски, съгласно представения списък.

С Протоколно определение от 22.01.2024г. като жалбоподатели по делото са конституирани Б. В. Г. и В. И. Г. – законни наследници на И. С. Г., страна в административното производство и адресат на задължението, вменено с оспорваната Заповед №РА20-40/04.11.2022г.

Жалбоподателите Б. Г. и В. Г., поддържат жалбата на „Бизнес център Графа“ АД и релевираните в нея доводи за незаконосъобразност на административния акт. Чрез процесуалния си представител адв. Б. В. молят съда да отмени Заповед №РА20-40/04.11.2022г. Претендират да им бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излагат и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на Столична община, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. П. Й. поддържа, че Заповед №РА20-40/04.11.2022г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатените от жалбоподателите адвокатски възнаграждения, предвид фактическата и правна сложност на делото и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата, събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за замяна на недвижими имоти срещу моторно превозно средство с доплащане, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №16831/23.03.2007г. като Акт №149, том XL, дело №10582/2007г., жалбоподателят „Бизнес център Графа“ АД се легитимира като собственик на: а) ПИ с пл. №8, кв.419 по плана на местността „Центъра“, с административен адрес в [населено място], [улица], целият с площ 227.601 кв.м., без възстановените в полза на трети лица и

описани от актовете книги преди приватизацията 7.55% идеални части от имота, за който имот, заедно с имот пл. №9, кв.419 по регулационния план на м. „Центъра“ е отреден УПИ II „За административна сграда и магазини“, целият с площ 608 кв.м.; б) изрично посочените и описани недвижими имоти, намиращи се в изградената в имота четириетажна сграда, състояща се от партер, три етажа и тавански етаж със застроена площ 198 кв.м.

Не е спорно между страните, че имотът, описан в НА за замяна на недвижими имоти от 23.03.2007г. е идентичен с ПИ с идентификатор 68134.103.157 от КККР, одобрени със Заповед №РД-18-33/15.06.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК). Това обстоятелство се установява и от приетата по делото Скица на поземлен имот №10162/21.02.2014г. на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] (СГКК).

Със Заявление от 10.03.2021г. (вх. №РСЦ21-ТД26-360) „Бизнес център Графа“ АД е сезирало кмета на район „С.“, СО с искане да бъде назначена комисия по чл.196 ЗУТ, която да установи състоянието на сградата с идентификатор 68134.103.157.1. Изразено е желание собственикът да демонтира за негова сметка първи, втори и трети надпартерни етажи при спазване на мерки за безопасност. Със Заявлението е представено Удостоверение с изх. №7000-2099/29.04.2020г., издадено от Националния институт за недвижимо културно наследство (НИНН), съгласно което: Сградата на [улица], УПИ II, кв.419, ПИ идентификатор 68134.103.157, не притежава статут на единична недвижима културна ценност по смисъла на чл.59, ал.4 и чл.65 ЗКН. Сградата попада в обхвата на територия с културно – историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност – „Зона на исторически развия се обществен градски център“ (А-1), III част, гр.13 в [населено място], декларирана с писмо №4469 от 22.08.1986г. на НИПК като групов паметник на културата.

На 06.08.2021г. част от съсобствениците на ПИ с идентификатор 68134.103.157 и на магазините, разположени на партерния етаж от сградата с идентификатор 68134.103.157.1, са сезирали главния архитект на СО с жалба срещу бездействието на „Бизнес център Графа“ АД да поддържа сградата в състояние, годно за ползване по предназначение, включително да изгради стабилен покрив, което според тях е компроментирало носещите конструкции и основите. Посочено е, че импровизираният покрив не отговаря на нормативните изисквания, тъй като му липсват отводнителни хоризонтални улуци и вертикални водоскоци и водата се стича директно по стените, доразрушава фасадата, а крайната точка са магазините на партера. Изтъкнато е, че в периода 2007г. – 2020г. освен търговското дружество, останалите съсобственици не са имали достъп до общите части на сградата и съответно възможност за поддръжка и ремонти. Според подателите на жалбата сградата се нуждаела от неотложен ремонт по смисъла на §1, т.9 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС). Поискано е да бъде извършена проверка по документи и на място и да бъдат дадени задължителни указания за извършване на необходимите неотложни ремонти.

На 30.08.2021г. сигнал до главния архитект на СО и до кмета на район „С.“ относно състоянието на сградата на [улица] бил подаден и от общинския съветник Б. Б. (вх. №РСЦ21-ВК08-1620).

На 20.09.2021г. Комисия, назначена от кмета на район „С.“, е провела заседание за изслушване на заинтересованите лица, разглеждане на събраните документи в административната преписка и установените данни от оглед на място,

извършен на 26.08.2021г. на сграда с идентификатор 68134.103.157.1 с административен адрес на [улица]. За заседанието е съставен Протокол №РСЦ21-ВК08-240. В т.V от Протокола са обективирани констатациите на Комисията от извършен оглед на място в присъствие на собствениците на магазини на партерния етаж и на упълномощен представител на „Бизнес център Графа“ АД, съгласно които: Сградата се състои от сутерен, партерен етаж и три етажа над него. На място на премахнатия оригинален скатен покрив е изпълнен временен плосък покрив с дървена конструкция, хидроизолация и отводнен с Р. тръби. Фасадата е в лошо състояние с олющена, подкожушена и на места паднала мазилка. Декоративните архитектурни елементи около прозорците също са в лошо състояние, както и дъната на откритите тераси, които са обезобразени по [улица]и [улица]. По зидарията в помещенията на последен етаж се наблюдават пукнатини. Дървената дограма на прозорците е деформирана с липсващи стъкла. Подовата конструкция на партера, първи и втори етажи са от „пруски свод“, а на третия етаж - дървен гредоред, който е в лошо състояние: гредите са частично изгнили и проядени от дървояди. Металните носещи греди на пруския свод са частично корозирали, а армировката между тях е без бетоново покритие. Таваните, изпълнени от дървени летви с варова мазилка, също са в лошо състояние – летвите са изгнили, преовлажнени и мазилката по тях пада. Прието е, че сградата не е стопанисвана и обитавана, с изключение на партерния етаж, и е в лошо техническо състояние.

Въз основа на горните констатации, наличните материали по преписката и като е взела предвид, че сградата с идентификатор 68134.103.157.1 попада в обхвата на територия с културно-историческо наследство със статут на групова недвижима културна ценност, декларирана като групов паметник на културата, Комисията е излязла с предложение да бъде разпоредено на собствениците, в най-кратки срокове да обезопасят допълнително сградата и да изготвят проекти за възстановяване на покривната конструкция, реконструкция, укрепване и фасадна реставрация на съществуващата сграда, която има постоянен градоустройствен статут и на нейно място не се предвижда ново строителство.

Срещу това становище на Комисията жалбоподателят е представил писмено Възражение с рег. №РСЦ21-ВК08-240-(9)/20.12.2021г.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №РА20-40/04.11.2022г.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета СТЕ. Заключение на вещото лице инж. Б. Т. - специалист по Пътно и гражданско строителство – конструкции, оценител на недвижими имоти, не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно и съответно ще го обсъди при формиране на правните изводи.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно чл.19б, ал.4 във вр. с чл. 215 ЗУТ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирани лица, с правен интерес – жалбоподателите са адресати на оспорваната Заповед и за тях тя създава задължения.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА.**

Като взе предвид изложените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РА20-40/04.11.2022г. е издадена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021г., видно от която кметът на СО е делегирала на главния архитект правомощията си по чл.195 и чл.196 ЗУТ, на основание §1, т.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ (т.1.37 – т.1.41).

Съдът намира обаче, че при издаване на акта са допуснати съществени нарушения на основни принципи в административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало, довело като краен резултат до несъответствие на процесната Заповед с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУТ: чрез устройството на територията да се гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението, включително и посредством ограничения върху собствеността за устройствени цели.

В чл.195, ал.1 ЗУТ е въведено задължение за собствениците на строежи да ги поддържат в техническо състояние, което отговаря на съществените изисквания по чл.169, ал.1 – ал.3, да не извършват и да не допускат извършването на промени в тях, които водят или могат да доведат до влошаване на проектните нива на съответствие с изискванията за целия строеж или за отделни негови характеристики. Според ал.1 на чл.169 ЗУТ (редакцията ДВ, бр.101/2015г.) строежите се проектират, изпълняват и поддържат в съответствие с основните изисквания към строежите, определени в Приложение I на Регламент (ЕС) №305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 09.03.2011г. за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета, за: 1. механично съпротивление и устойчивост; 2. безопасност в случай на пожар; 3. хигиена, здраве и околна среда; 4. достъпност и безопасност при експлоатация; 5. защита от шум; 6. икономия на енергия и топлосъхранение; 7. устойчиво използване на природните ресурси. Когато установи, че обект по ал.1 не се поддържа в добро състояние, кметът на общината издава заповед, с която да задължи собственика да извърши в определен срок необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне или заздравяване (чл.195, ал.4 ЗУТ). Според регламента на чл.195, ал.6 ЗУТ, строежите, които поради естественото им износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят, подлежат на премахване въз основа на заповед на кмета на общината.

Освидетелстването на строежите като такива по чл.195 ЗУТ, включително като опасни за здравето и живота на гражданите, негодни за използване, застрашени от самосрутване, създаващи условия за възникване на пожар или вредни в санитарно-хигиенно отношение, както и преценката дали последните могат да бъдат поправени и заздравени, се осъществява по реда на чл.196 ЗУТ: от комисия, назначена със заповед на кмета на общината, която установява състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, събира всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересованите лица (ал.1 и ал.2). Въз основа на тези данни, отразени в протокол, комисията предлага на кмета на общината строежът да се поправи, заздравя или да се премахне.

В случая състоянието на процесната сграда с идентификатор 68134.103.157.1, с административен адрес на [улица], е било установено от длъжностни лица в районната администрация на район „С.“ за което е съставен Протокол №РСЦ21-ВК08-240/20.09.2021г. Няма спор между страните по това, че освен обследването на сградата на място, Комисията е изслушала заинтересованите лица, с което е изпълнено изискването на чл.196, ал.2 ЗУТ. В това производство заинтересованите страни са представили съответни писмени доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Настоящият решаващ състав приема за необоснован със събраните доказателства извода на административния орган, че макар процесният строеж – сграда с идентификатор 68134.103.157.1, да не е в добро състояние, той може да бъде поправен и заздравен по смисъла на чл.195, ал.4 ЗУТ.

Според заключението на приетата и неоспорена по делото СТЕ към момента на огледа в цялата сграда са започнали процесни на разрушаване в резултат на липсата на поддръжка и множеството течове и атмосферни влияния. Премахнат е допълнително изпълненият, над допустимото, тавански етаж - допринесъл за допълнително утежняване върху конструкцията. Всички тераси са с напълно компрометирана конструкция и продължават да се разрушават, включително големи пукнатини и разрушения са установени в зоната на връзка между терасите и фасадата. От външна страна на сградата всички фасади са с множество пукнатини, паднала външна мазилка и участъци с пукнатини в зидовете. Вътрешно на всички етажи са разрушени таваните. Подовите конструкции от гредоред и от пруски свод също са компрометирани с опасност от саморазрушаване и към момента са неизползваеми поради риск от пропадане. Металните елементи в конструкцията на пруския свод е силно корозирала и отлепена от пълнежа. Дървеният гредоред е много изгнил с налични провисвания на места. Във всички помещения мазилката по стените и таваните е разрушена с множество пукнатини и на места е паднала. Изграден е временен покрив на сградата с временно отводняване с Р. тръби ф110. Електроинсталациите на всички етажи са компрометирани и изгорели, поради вероятно късо съединение при наводненията.

Вещото лице дава заключение, че поради установеното премахване на вътрешни носещи стени в двете помещения на партера – магазин и заведение, също има риск при използването им. Според експертизата ползването на магазина и заведението е застрашено също и от продължаващото разрушаване на горните нива на сградата. Към момента на огледа видимо в цялата сграда има процеси на разрушаване на подови конструкции и стени, които продължават и до днес, като са налични паднали части от мазилка, бетонов пълнеж и тухли на различни места в помещенията и по стълбището. Външно голям риск представляват и всички пет открити тераси, поради голямото разрушаване на конструкцията с бетон и метални елементи.

След анализ на представената по делото документация експертизата е установила, че в във времето на експлоатация на процесната сграда са били извършвани промени, които са довели до влошаване на проектните нива на съответствие с изискванията за строежа, изразяващи се в следното: Имало е построен още един етаж – премахнат към момента, което според вещото

лице е довело до по-голямо натоварване върху цялостната конструкция на сградата.; В сградата е направено преустройство в партерното ниво, първоначално без одобрени строителни книжа, за което впоследствие е издаден Акт за узаконяване от 12.01.1993г. През 2013г. е направена промяна в предназначението на магазин за промишлени стоки в заведение за бързо хранене със съответното преустройство. И в двете партерни помещения – заведение и магазин, е премахнат тухлен зид в основните им помещения, който е с голяма дебелина и е от тип носещи. Такъв зид съществува към момента в помещенията на следващите етажи. Според експертизата премахването на тези стени отслабва носещата конструкция на сградата, която е изцяло от тухлени зидове и видимо без конструктивни обрамчващи вертикални и хоризонтални стоманобетонени елементи. При това всички натоварвания, включително и от земетръс се поемат от оградящите тухлени зидове и от носещите тухлени зидове във вътрешността на сградата. Премахването на част от тях води до отслабване на носещата способност на конструкцията, появата на пукнатини в зидовете, каквито са налични към момента, провисвания на места и възможност от самосрутване.

Въз основа на фактите, установени при извършените оглед и обследване на процесния строеж, вещото лице е дало крайно заключение, че сградата *не може да се поправи или заздррави* и да отговаря на основните изисквания към строежите, съгласно чл.169 ЗУТ, тъй като: Конструкцията на сградата не отговаря на изискванията за устойчивост на земетръс, предвид годината на построяване и липсата на конструктивни елементи за нейната устойчивост. За сеизмично осигуряване е необходимо да се изпълни нова конструкция, която е невъзможно да се направи като допълнителна.; Заздравяването на терасите е свързано с премахване на настоящата конструкция и направата на нова, заедно с ново отливане на бетон и направа на настилка. Новата конструкция за терасите може да бъде изпълнена като конзолна, каквато е и изпълнената в момента, за което е необходимо да има изцяло здрава подова конструкция вътре в сградата, за която да се захване тази на терасите. Подовите конструкции към момента са силно компрометирани и поради това е невъзможно да се ремонтират терасите.; Вътре изгнилият гредоред и корозиралите елементи на „пруския свод“ не могат да бъдат поправяни. Пруския свод в този вид не може да се ремонтира или заздррави, тъй като трябва да се премахне изцяло пълнежът и да се отстранят корозиралите елементи, което представлява цялостно премахване на подовете и направа на нови. Нови подове не могат да бъдат изпълнени, тъй като тухлените зидове са в лошо състояние, с пукнатини и разрушен зидарски разтвор и нова подова конструкция не може да се захване за тях.; Нови вертикални носещи елементи също не могат да бъдат изпълнени, тъй като от вътрешна страна не могат да се направят без разрушение на етажните подови конструкции. От външна страна на сградата също не могат да се направят вертикални стоманобетонени елементи, тъй като подкопаването на основите за направата им ще предизвика срутване на носещи тухлени зидове, поради напредналата степен на разрушение в тях.; Вътре в помещенията по стените има останала варо-пясъчна мазилка, която в някаква степен осигурява устойчивост на тухлените зидове, но премахването и изцяло, което е задължително, ще

доведе до разрушаване на тухлените зидове, тъй като в тях са налични пукнатини, остарял и ронещ се зидарски разтвор и няма какво да осигурява устойчивостта им.; Направата на нов покрив, изцяло в съответствие със стария на сградата изисква да се направи нова дървена конструкция, която да стъпи върху стоманобетонен пояс върху тухлените стени. Предвид състоянието на тухлените зидове към момента този нов покрив ще увеличи натоварването допълнително и не може да се осигури устойчивостта му.; При основен ремонт на подобен тип сгради се използват машини, които предизвикват значителни вибрации при работа. При такива вибрации допълнително ще се увеличат разрушителните процеси по фасадите, вътрешните мазилки по стените и по подовите конструкции, от които и към момента на огледа се установи, че падат отделни парчета.

Основен принцип в административния процес, установен в чл.7, ал.1 и ал.2 АПК, е принципът на истинност според който административните актове се основават на действителните факти от значение за случая. В чл.9, ал.2 АПК е установено задължение за административния орган да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица.

Въз основа на неоспорената СТЕ настоящият решаващ състав приема, че в случая административният орган е допуснал нарушение на тези основни принципи в резултат на което е постановил незаконосъобразен административен акт без да е установил и анализирал всички относими факти и обстоятелства.

На първо място следва да се отбележи, че след като при огледа и обследването е било установено, че като цяло сградата не е в добро състояние, по същество липсват мотиви за това на кои основни изисквания, определени в приложение I на Регламент (ЕС) №305/2011, строежът не отговаря и в какво се изразява несъответствието. Без да е изяснен този въпрос, на практика не може да получи отговор и основният въпрос в производството по чл.195 и сл. ЗУТ - поправими ли са тези недостатъци така, щото строежът да бъде приведен в съответствие със съществените изисквания на чл.169, ал.1 и ал.3 ЗУТ. След изясняване на горните обстоятелства и при положителен отговор на въпроса може ли строежът да бъде поправен и заздравен административният орган, е следвало да даде ясни и точни предписания като посочи всички необходими и достатъчни според него ремонтни и възстановителни дейности които да приведат строежа в съответствие със съществените изисквания по Приложение I на Регламент (ЕС) №305/2011. В случая такива указания липсват изцяло, което и на практика прави неизпълнима разпоредителната част на административния акт. След като не е ясно какви ремонтни и възстановителни дейности е необходимо и могат да бъдат извършени за привеждане на строежа в съответствие с нормите на чл.169, ал.1 и ал.3 ЗУТ, то очевидно няма как да бъдат изготвени и проекти за възстановяване на покривната конструкция, реставрация, укрепване и фасадна реставрация на съществуващата „Жилищна сграда – многофамилна с идентификатор по КККР 68134.103.157.1“. По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед №РА20-40/04.11.2022г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателите следва да бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, от които 750 (седемстотин и петдесет) лева за жалбоподателя „Бизнес център Графа“ АД – за държавна такса и за СТЕ. Съдът намира, че по делото е останал недоказан размерът на заплатените от жалбоподателите адвокатски възнаграждения, поради което и разноските в тази част не следва да бъдат възлагани на ответника. Според задължителните указания в Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната *го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител*, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод. По смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч) договорът за правна помощ и съдействие е първичен счетоводен документ, съдържащ изискваните от закона реквизити. Съобразно чл.6, ал.1 ЗСч първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Според разпоредбата на ал.5 на чл.6 ЗСч документална обосновааност е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по чл.6, ал.1 и ал.3 ЗСч, но за нея има документи, които я удостоверяват. Когато плащането не е с платежно нареждане, банково бордеро, по платежна сметка или не е отразено в утвърдения от Висшия адвокатски съвет образец на прономерован кочан, съдържащ наименование и номер на документа само на арабски цифри, а е вписано на лист, който няма индигирани копия (какъвто е настоящият случай) и не съдържа реквизитите на първичен счетоводен документ, съгласно чл.6, ал.1 ЗСч за плащане в брой, последният документ представлява разписка за договореното между адвокат и клиент възнаграждение по сключения между тях договор за правна помощ и съдействие и *има своето значение само за тях* като страни по този договор. Същият не може да обвърже съда, съответно другите страни в процеса, на които евентуално ще бъдат възложени разноските, в преценката им за законосъобразно и действително осъществено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №РА20-40/04.11.2022г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на „БИЗНЕС ЦЕНТЪР ГРАФА“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата 750 (седемстотин и петдесет) лева – разноски по адм. дело №2475/2023г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова